

Liefste mama,

Een brief aan de vrouw van ons leven.

Een brief om je te bedanken om samen met papa ons alles te geven wat ons hartje begeerde, en op te voeden tot 2 zelfstandige, maar vooral gelukkige kinderen die opkijken naar hun ouders. We zijn dankbaar voor de warmte die je hebt gegeven en het hechte gezin dat JIJ hebt gecreëerd. Ook al was de weg ernaar toe een bumpy road, we hadden jou als kartrekker, en wat zou je trots zijn als je zou kunnen zien hoe we de afgelopen week schouder aan schouder hebben doorstaan.

Bedankt om ons van kleins af aan te laten zien wat een warme thuis is. "Lievekes, komen jullie een pistoletke eten?". Verwennerij, onvoorwaardelijke liefde. Jouw gulheid en zorgzaamheid kende geen limieten.

Je leerde ons feesten tot het licht werd, en als je dan wakker werd en we zaten nog met vrienden in de poolhouse, kwam je er gezellig in je badjas bijzitten. Al lachend, en vervuld van trots haalden we over deze avonden al veel herinneringen op met onze vrienden, die jou allemaal ook zo graag zien.

Je hebt ons geleerd wat hard werken is, maar vooral wat grààg werken is. Gewoon vooruitgaan. Je hebt ons geleerd te geloven in ons eigen kunnen: "Ik kan dat niet? Dan moet je het kanneke breken!". En als er iets is dat we uit deze situatie hebben geleerd, is het om ons niet meer druk te maken in banaliteiten.

Je hebt ons goed afgezet mama. Allebei gesetteld: "Ik heb het toch getroffen met mijn schoonkinderen eh" zei je altijd. Jij beschouwde hen als jouw kinderen, en zij beschouwden jou als een mama ... Maar niet alleen zij: De impact die jij hebt gehad op de mensen rondom jou is enorm. Dat hebben we nu eens zo hard gemerkt. De brieven, berichten, ... apentrots lezen we ze. Onze vrienden, jouw vrienden, familie, jouw collega's, zelfs verre kennissen: bij iedereen laat je een sprankelende afdruk na, je leest het tussen alle lijnen.

Voor de hele wereld was je een mama, voor ons was je de hele wereld.

Wat heeft het leven ons ineens zwaar gegrepen mama. Hoe stappen we vooruit, als de grond onder onze voeten eventjes weg lijkt? Maar we willen dat je weet dat wij samen goed "onze plan" zullen trekken, zoals jij ons dat altijd leerde. En we weten, dat alles

uiteindelijk wel goed komt. Dat zei je altijd: "mor schatteke toch, alles komt altijd goed". En dat geloven we echt, dat met de opvoeding, handvaten, waarden en normen die jij ons hebt gegeven, het uiteindelijk ook wel goed komt. "Het leven zal anders zijn, maar het zal nog altijd mooi zijn", zei je. Je leerde ons steeds naar het mooie in de wereld te kijken, het glas halfvol (en als het halfleeg was, was het nog steeds hervulbaar).

We zullen altijd tegen je praten, je om raad vragen, geheimen vertellen, ventileren. En je zal leven in al onze handelingen en de beslissingen die we maken, in onze lach en onze traan, en alle verhalen die we nog gaan schrijven.

Geen eindeloos nieuwe herinneringen kunnen maken valt zwaar, maar diegenen die we hebben gemaakt tellen 4-dubbel, "Voila se, da hemme we weral gehad" zou je zeggen. En wat zijn we dankbaar voor elke seconde die we met zo'n fantastische mama hebben gehad, in liefde telt namelijk niet hoe lang, of hoe vaak, maar hoeveel. En wat heb je veel gegeven.

Bedankt liefste mama, voor alles wat je hebt gedaan.

You'll forever be our always,

Love you most,

Jouw kindjes, Jef en Marie